

1981 மார்ச் 25]

முடிவு பெற்று அதிலே விடுதலை பெற்றுவிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகும் 2 மாத காலமாக அவர்களுக்கு வேலை தரப்படாமல், அவர்கள் வெளியிலே இருக்கிறார்கள். இது விஷயத்தில் அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : அந்த வழக்கு போட்டதற்காக இதைக் கேட்கிறார்களா அல்லது வேறு ஒன்றுக்காகவா என்பது பிரச்சினையைப் பொறுத்திருக்கிறது. ஆகவே அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கலாம் என்று சொன்னேன். வழக்கைப் பொறுத்து என்று சொன்னேன். வழக்கைப் பொறுத்து என்று சொன்னால், மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்வது சரி எனலாம். அது வழக்கு அல்லாத ஒன்றுக்காகத் தான் என்று சொன்னால், அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

6. 1981-82 ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை மீது பொது விவாதம்—
தொடர்ச்சி.

திரு. நீலநாராயணன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே; 1981-82 ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது இங்கே என் கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை நான் இங்கே ஆரம்பிக்கிறேன். இன்றையதினம் இந்த அவையிலே நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களாலே சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்ற இந்த பட்ஜெட், பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்ற அளவிலேதான் இருக்கிறது. 9.57 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை ஏற்படலாம் என்று இன்றையதினம் இங்கே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இதே மாமன்றத்திலே 1980-81 பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்கின்றபோது 15.39 கோடி ரூபாய் உபரி பட்ஜெட் என்ற நிலைமையிலே சென்ற ஆண்டு நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்தார்கள். அப்போது அந்த பட்ஜெட்டைப் பாராட்டி வரவேற்று ஆளும் கட்சியின் சார்பிலே பல உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். அது நம்முடைய குறிப்பேடுகளிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதே பட்ஜெட் திருத்த மதிப்பீடு என்று வருகிறபோது 11.47 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை என்று இதே மாமன்றத்திலே வைக்கப் பட்டது. எதற்கு இதை நான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்று சொன்னால், 15.39 கோடி ரூபாய் உபரி பட்ஜெட் என்ற நிலைமையிலே இருந்த பட்ஜெட் 11.47 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக மாறுகிறது என்று சொன்னால், இன்றையதினம் 9.57 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையாக இருக்கிற

[திரு. நீலநாராயணன்]

[1981 மார்ச் 25]

இந்த பட்ஜெட் எதிர்காலத்திலே எந்த அளவுக்குப் பற்றாக்குறையை ஜீரணிக்கும் போகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அந்த அடிப்படையிலேதான் இந்த நிலைமைகளை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே, இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டை ஆரம்பிக்கின்றபோது

‘பிணியின்மை செல்வம் விளைவு இன்பம் ஏமம்

அணி என்ப நாட்டிற்கு இவ்வைந்து’

என்ற அரிய குறளை எடுத்து வைத்து தன்னுடைய பேச்சை இங்கே தொடர்ந்திருக்கிறார்கள். குறளோடு பட்ஜெட் உரையை ஆரம்பிப்பதை இன்றைய தினம் இந்த அரசினுடைய முறையாகக் கைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கக்கூடிய ஒன்றுதான். என்றாலும் எந்த அளவுக்கு குறளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்துத்தான் அதற்கு வரவேற்பு இருக்க முடியும் என்பதை நான்

(முற்பகல் 11-30)

இந்த மன்றத்திலே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். “பிணியின்மை, செல்வம், விளைவு, இன்பம், ஏமம்” இந்த ஐந்தும் நாட்டுக்கு அழகு என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பொருள் கூறுகின்றபோதும், தெளிவாகவே நம்முடைய நிதி அமைச்சரவர்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நேயில்லாதிருத்தல், செல்வச் செழிப்பு, விளைபொருள் வளம், இன்ப வாழ்வு, நல்ல காவல் ஆகிய ஐந்தும் ஒரு நாட்டிற்கு அழகு என்று கூறுவார்கள் என்பதுதான் வள்ளுவப் பெருமான் உரைத்தும் கருத்தாகும். அப்படிப்பட்ட அழகு தமிழ் நாட்டிற்கு என்றும் தொடர்ந்து நின்று நிலவ வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, ஆட்சி புரிந்து வரும் தமிழக அரசின் சார்பாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வைக்கிறேன் என்று முதன் முதலிலே சொல்லி, அறிக்கையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இப்படி 5 அழகுகள் இந்த ஆட்சிக் காலத்திலே தமிழகத்திலே இருப்பதாகவும், அது தொடர்ந்து நீடிக்க வேண்டுமென்று நோக்கத்தோடு இந்த அரசு பாடுபட்டுக்கொண்டிருப்பதாகவும் பொருள் தொக்கி நிற்கும் அளவிற்கு இன்றையதினம் இந்தக் குறளை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதலிலே பிணியின்மையைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் பிணியின்மை எப்படி இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அரசு எத்தகைய முறைகளைக் கையாண்டு கொண்டிருக்கிறதென்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். சமீப காலமாக இளம் பிள்ளை வாதம், யானைக்கால் நோய்,

1981 மார்ச் 25]

[திரு. நீலநாராயணன்]

முனைக் காய்ச்சல் போன்ற நோய்களால் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற பெரும்பாலான சிறார்கள் பாதிக்கப்படுவது குறித்து இந்தச் சட்டமன்றத்திலிருந்து நாடாளுமன்றம் வரையிலே வேகமாகப் பேசப்பட்டதை நாடு அறியும். அது மட்டுமல்ல. இதே சட்டமன்றத்தில் நம்முடைய நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் ஒரு கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானத்தின்மீது பேசும்போது--மார்ச் 5 ஆம் தேதி என்று கருதுகிறேன்--ஒன்றைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். இளம்பிள்ளை வாத நோயின் காரணமாக ஏறக்குறைய ஒரு வருடத்திலே 600 பேர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், ஜனவரி மாதத்திலே 152 பேர்களும், பிப்ரவரி மாதத்திலே 192 பேர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், அவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கப்பட்டதென்றும், அவர்களிலே 40 பேர்கள் இறந்துவிட்டார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். ஏறக்குறைய 11 சதவிகிதம் குழந்தைகள் இறந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் இங்கே பதிலாக எடுத்து வைத்தார்கள். இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பிணியின்மை இந்த நாட்டிலே எந்த அளவிற்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது, அதற்குரிய பரிகாரம் தேடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சரவர்கள் அவையிலே 2 மாதங்களுக்குரிய புள்ளி விவரங்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இது பிணியின்மையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நாட்டிலுள்ள நிலைமை என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, செல்வம். செல்வத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது செல்வச் செழிப்பு என்று தெளிவாகவே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆறாவது 5 ஆண்டுத் திட்டம் குறித்து இந்த அரசு வெளியிட்டிருக்கிற குறிப்பேட்டிலே மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதில் இந்தியாவிலும் 48.44 சதவிகிதத்தினர் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதே சமயத்திலே தமிழ் நாட்டிலே வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழும் மக்களின் எண்ணிக்கை 52.12 சதவிகிதமென்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இது எப்படி செல்வச் செழிப்பிற்கு எடுத்துக் காட்டாக அமையுமென்று அறிய விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமையைத் தமிழ் நாடு அரசாங்கம் ஒத்துக்கொண்டதற்குப் பிறகு, வள்ளுவரைச் சாட்சிக்கு அழைக்கிறார்கள், குறளைக் கூறுகிறார்கள். இந்த நாட்டிலே செல்வச் செழிப்பு திருப்திகரமாக இருக்கிறதென்று கூறுகிறார்கள். தமிழை எந்த அளவிற்குப் பயன்படுத்துகிறார்களென்பதை நினைவு கூர வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இவற்றைச் சுட்டிக் காட்டுகிறேன்.

அடுத்து, விளை பொருள். முதல் பக்கத்திலே, விளை பொருள் திருப்திகரமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு வள்ளுவரை சாட்சிக்கு அழைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் 5 ஆம் பக்கத்தில், பருவ மழை பொய்த்து

[திரு. நீலநாராயணன்]

[1981 மார்ச் 25]

விட்டதன் காரணமாக உணவு தானிய உற்பத்தி இம்மாநிலத்தில் இறங்கு முகமாக இருக்கக்கூடும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏறட்சி ஆங்காங்கே உதயமாகிவிட்டதென்று மூன்றாம் பக்கத்தில் முகாரி பாடியிருக்கிறார்கள். முதல் பக்கத்தில் திருப்திகரமாக இருக்கிறதென்று மோகனம் பாடுகிறார்கள், மூன்றாம் பக்கத்தில் முகாரி பாடுகிறார்கள், பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது, ஏறட்சி நிலவிக் கொண்டிருக்கிறதென்று. அவர்களே இதை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களென்று சொல்லும்போது, குறளை எதற்காக இங்கே பயன்படுத்த வேண்டும்? என்னுடைய குறைகள் எல்லாம், இவைகள் இல்லை என்று சொல்லவில்லை, குறளை எடுத்து வைத்து, அதற்கு அர்த்தமும் கூறி, வள்ளுவரை சாட்சியாக அழைத்திருக்கிறார்களே என்பது தான். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் நாட்டில் இருக்கும்போது, இத்தகைய நிலைமைகளை ஏன் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, தெரியவில்லை என்ற ஐயப்பாட்டின் அடிப்படையிலேதான் கேட்கிறேன்.

அடுத்து, இப்பத்தைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டும். எல்லாம் திருப்திகரமாக இங்கே இருந்துகொண்டிருப்பதாக குறள் மூலமாக நிதியமைச்சரவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதல் மூன்றாம் இல்லை. பினியின்மை உருவாக்கப்படவில்லை; செல்வச் செழிப்பு இல்லை. அரசே புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறது. இவைகளைப் போலவே விளைவு இல்லை. அரசே இதற்குப் புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லியிருக்கிறது. இந்த மூன்றாம் இல்லாதபோது இன்பம் என்கே இருக்க முடியும்? ஆனால் நிதி அமைச்சரவர்கள் குறளைச் சாட்சிக்கு அழைத்து, இன்பம் இந்த நாட்டிலே மண்டிக் கிடக்கிறதென்று சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல், ஏமம்—நல்ல காவல் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களிடமிருந்து நல்லதொரு திருக்குறள் சொற்பொழிவைக் கேட்கிறேன். மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. இதுவரை இப்படி அவர் பேசி தான் கேட்டதில்லை.

திரு. நீலநாராயணன் : அடுத்து, ஏமம், நல்ல காவலைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, திருப்திகரமான நிலைமை நிலவுவதாக நிதியமைச்சரவர்கள் இங்கே வள்ளுவரை சாட்சிக்கு அழைத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். எந்த அளவிற்கு நல்ல காவல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நாட்டு நடப்பு களிலிருந்து பார்க்கும்போது, நமக்கு நல்லமுறையிலே தெரியும். நாளொரு மேனியும், பொழுதுதொரு வண்ணமும் என்று கூறுவார்கள். அந்தப் பழமொழியை மாற்றி, நாளொரு கொலையும், பொழுதொரு கொள்ளையும்

1981 மார்ச் 25]

[திரு. நீலநாராயணன்]

என்று கூறுகிற அளவிற்கு, இன்றையதினம் இந்த ஆட்சி இந்த நாட்டிலே நடை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையல்ல. அந்த அளவிற்கு இந்த நாட்டிலுள்ள காவல் துறை செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. காவல் துறையில் குறுக்கீடு என்று சொல்வதைவிட அதில் தலையிடும் ஆளும் கட்சியின் நிலைமைகள் அதிகமாகிவிட்டதென்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தாம்பரம் பக்கத்திலே சானடோரியத்திலே அஜந்தா சிட்டுக் கம்பெனி என்று இருக்கிறது. பத்திரிகையிலே வந்த செய்திதான். அங்கே ஏறக்குறைய மூன்று லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள எவ்ஸில்வர் பாத்திரங்கள், ரேடி யோக்கள், டெலிவிஷன்கள், இன்னும் பல சாமான்கள்—தவணை முறையில் கொடுக்கும் சாமான்கள்—கொள்ளை அடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 19 ஆம் தேதி காலையிலே அந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றதாகப் பத்திரிகையிலே வருகிறது. இது குறித்து குரோம்பேட்டை போலீஸ் நிலையத்திலே புகார் கொடுக்கப்படுகிறது. பல்லாவரம் சர்க்கின் இன்ஸ்பெக்டர் பாண்டியன் அவர்களும், ஊளை இன்ஸ்பெக்டர் ராஜகுரு அவர்களும் புலன் விசாரணை செய்ய அங்கே செல்லுகிறார்கள். அங்கே சுற்றி இருக்கும் குடிசைப் பகுதி களிலே அவர்கள் பரிசோதனை நடத்தினார்கள். களவாடப்பட்ட பொருள் களில், கொள்ளை அடிக்கப்பட்ட பொருள்களில் பெரும்பாலானவை, ஏறக் குறைய 2-1/2 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள்கள், அந்தக் குடிசைகளி லிருந்து கைப்பற்றப்பட்டிருக்கின்றன. குப்பைத் தொட்டிகளிலிருந்து கைப்பற்றப்பட்டிருக்கின்றன. இதன் தொடர்பாக 37 பேர்கள் கைது செய்யப் பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கைது செய்து, வழங்குப் போட்டிருக்கி றார்கள். என்ன வழக்கு? எந்த செக்ஷன்களின்கீழ்? ஐ.பி.சி. 457 ஐ.பி.சி. 380, ஐ.பி.சி. 34 செக்ஷன்களின் கீழ் வழக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். இந்த வழக்கு மறுநாள் பூந்தமல்லி கோர்ட்டுக்கு வருகிறது. 37 பேர்களும் அங்கே ஆஜர் படுத்தப்படுகிறார்கள். பிற்பகல் 3-30 மணிக்கு அழைத்து வரப்படுகிறார்கள். 4 மணிக்கு நிதிபதி அவர்கள் தீர்ப்பு வழங்குகிறார்கள். நான் ஏற்கெனவே செக்ஷன்களைக் குறிப்பிட்டேன். வழக்கறிஞர்கள் பல பேர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும். ஐ.பி.சி. 457, ஐ.பி.சி. 380 இரண்டும் 'நான்-பெய்லபிள் அபன்ஸ்'. அங்கே கொண்டுவரப் பட்ட குற்றவாளிகள் மன்னிக்கப்பட்டு, விடுதலை செய்யப்பட்டதாகத் தீர்ப்பு

(முற்பகல் 11-40)

வழங்கப்படுகிறது. 3-30 மணிக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட குற்றவாளிகளை 4 மணிக்கு மன்னித்து தீர்ப்பு வழங்கி விடுதலை செய்து விட்டதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது. அப்படி தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இந்த நாட்டிலே சட்டம் பராமரிக்கப்பட்டு வருகிறதா? போலீஸ் எந்த அளவு

[திரு. நீலநாராயணன்]

[1981 மார்ச் 25]

தன்னுடைய கடமையை இன்றையதினம் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை யெல்லாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே குறளை மேற்கோள் காட்டி, ஏமத்தைச் சுட்டிக்காட்டி பட்ஜெட் உரையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு குற்றங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள், கையும் மெய்யுமாகப் பிடிப்பட்டிருக்கிறார்கள், அனால் அவர்களை 1½ மணி நேரத்தில் மன்னித்து விடுதலை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காகத் தான் நான் இதைச் சுட்டிக்காட்டுகிறேன். அதேநேரத்தில் இங்கே வீற்றிருக்க வேண்டிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிதாபதி அவர்களும், எங்களுடைய கட்சியின் துணைப் பொதுச் செயலாளர் திரு. மனோகரன் அவர்களும் தடையை மீறி ஊர்வலம் சென்றதற்காக, கைலாசம் விசாரணைக் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்ட ஆணையை எரித்ததற்காக அரசியல் காரணங்களுக்காகக் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் அவர்கள் சிறையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் அவர்களைக் கைது செய்தது பற்றியோ, சிறையில் வைத்தது பற்றியோ குறை சொல்லவில்லை. கைது செய்யப்படுவார்கள் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். இந்த அரசு அப்படிச் செய்யும் என்பதை எதிர்பார்த்துத்தான் அந்தக் காரியத்தில் நாங்கள் ஈடு பட்டோம். அதுபற்றி நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. ஆனால், விசாரிக்காமலேயே முதலில் ஒரு 15 நாள், அதற்கு அப்புறம் 15 நாள், அதற்கு அப்புறம் ஒரு வாரம் என்று கூட்டிக்கொண்டே போகிறார்கள். என்ன காரணம்? எவ்வளவு பெரிய குற்றச்சாட்டு அந்த 37 பேர்மீது. ஆனால் அரை மணி நேரத்தில் மன்னித்து விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் கையும் மெய்யுமாகப் பிடிப்பட்டவர்களை இவ்வாறு செய்திருக்கிறார்கள். அதைத் தான் நான் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன். இதையெல்லாம் கேட்பார் இல்லையா? கேள்வி இல்லையா? கேட்கத்தான் மாட்டார்களா? கேட்டால் தவறா? எந்த அளவுக்கு இந்த நாட்டிலே இன்றையதினம் காவல் துறை செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக்காட்டு. நேற்றையதினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்பியார் அவர்கள் கூட இங்கே ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய அறையிலே நடைபெற்ற சில நிலைமைகளைப்பற்றி நேற்று இங்கே பேசினார்கள். அவர் இந்த மாநிலத்தினுடைய முதலமைச்சர் மட்டுமல்ல, போலீஸ் அமைச்சரும் கூட. அவருடைய அறையிலேயே இப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி என்றால், இந்த நாட்டிலே போலீஸ் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறது? நல்ல ஏமத்தை குறள் வாயிலாக மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே பட்ஜெட்டிலே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதேசமயத்தில் இன்றையதினம் மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரலிங்கம் அவர்கள் இங்கே ஸ்ரீ ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்தார்கள். அதிலே அவர்கள் எங்கள் கட்சித் தலைவர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களது இல்லத்தில் நடைபெற்ற

1981 மார்ச் 25]

[திரு. நீலநாராயணன்]

கல்வரம்பற்றி, வீடு தாக்கப்பட்டது குறித்து சுட்டிக்காட்டினார்கள். இப்படிப் பட்ட நிலவரங்கள் இன்றைக்கு நாட்டிலே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் யார் காரணம்? இதற்கெல்லாம் பரிகாரம் காணாமல் காவல் துறை என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறது? இவ்வளவு அலங்கோலங்களையும் நாட்டிலே வைத்துக்கொண்டு அதே சமயத்திலே இந்த நாட்டிலே நல்ல ஏமம் நிலவுகிறது என்று பட்ஜெட்டிலே மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினால், அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியுமா? தயவுசெய்து குறையைச் சாட்சி யத்துக்கு அழைப்பதை விட்டுவிட வேண்டும். நாட்டு மக்களுக்கு உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும். இதுவரை அதற்காகத்தான் இந்தப் பிடிக்கையைப் போட்டேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : வெறும் பிடிக்கையானா? (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : தவறான செயல்களைப் புரிந்தவர்களைக் கைது செய்து விட்டு உடனேயே விட்டுவிட்டார்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டை இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நீலநாராயணன் சொன்னார். அவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கிற முயற்சியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நேற்றுக் கடையைத் தாக்க முற்பட்டார்கள் என்ற நிலையில் அதைப் பரிசோதனை செய்து பறிமுதல் செய்ததெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியும். காரணம் அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக அரசியலில் இருப்பவர்கள். அதெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு நினைவில் இருக்கும். அதே நேரத்தில் இந்த அரசு அப்படிப் பட்ட தவறுகளைச் செய்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு உடந்தையாக எப்போதும் இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது தயவுசெய்து ஆதாரங்களோடு பேச வேண்டும். உண்மையைப் பேச வேண்டும் என்பதையும் நங்கள் கட்சிக்கு வலுஷ்ட வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு பகுதியை மட்டும் படித்து விட்டு மற்றொரு பகுதியைப் படிக்காமல் இருக்கக்கூடாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. நீலநாராயணன் : இன்றையதினம் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டிய தாம்பரம் நிகழ்ச்சிக்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளித்திருக்கிறார்கள். அது நான் சொன்னதை மேலும் உறுதிப்படுத்துவதாக இருக்கிறது. இன்று காலையில் கூட நான் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். யாரோ புகார் கொடுத்து கடைக்காரரைக் கைது செய்திருப்பதாகப் பத்திரிகையில் வந்தது. ஆனால் கைது செய்யக் காரணம் . . .

[1981 மார்ச் 20]

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : கைது செய்ததற்கு என்ன காரணம் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளட்டும் என்பதற்காக நான் சொல்கிறேன். ஒரு சீட்டுக் கம்பெனியில் மக்கள் பணம் கட்டினார்கள். அவர்கள் நம்பினார்கள். ஏதோ அந்தக் கடையால் ஏமாற்றப்படுவோம் என்று அஞ்சிய காரணத்தால், தங்கள் பொருள்களைக் காப்பாற்றுகிற முறையில் முயற்சி செய்தார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. சட்டமன்றத்திலே நாம் சில அடிப்படை உண்மைகளைத் தெரிந்தவர்கள் என்பதோடு மட்டுமல்ல எந்தச் சூழ்நிலைகளில் அவைகளை வெளியிட வேண்டும் என்பதையும் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம். பணம், கட்டியவர்கள் ஏமாற்றப்படுவதாக இருந்தாலும்கூட, சட்டப்படி அவர்களுக் காக நடவடிக்கை எடுக்க நாம் வாய்ப்பு தர வேண்டும் அவர்களே நீதிபதியும், போலீசும் செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கைகளில் இறங்கிவிட்டால், நாட்டில் அமைதி இருக்காது. அதோடு கூட்டத்தில் நிற்கின்ற அத்தனை பேரும் பணம் கட்டியவர்கள்தான் என்கின்ற கேள்வியும் எழுகிறது. எனவே அப்படிப்பட்ட வர்கள் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்வதைத் தடுக்கவும், எட்ட ஒழுங்கைக் காப் பாற்றவும், கடையில் இருக்கின்ற பொருள்கள், சொத்துக்கள், ஆதாரங்கள் இவைகளை எல்லாம் காப்பாற்றவும் அவர்களைக் கைது செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் எண்ணம் எதுவாக இருந்தாலும், வன்முறையில் ஈடுபடுபவர்களை, கொள்ளையடிப்பவர்களை, திருட்டு நடத்துப வர்களை, தாக்குதலில் ஈடுபடுபவர்களை, கடமையைச் செய்யவிடாமல் தடுப் பவர்களை, ஆபத்தை உண்டாக்குபவர்களை எல்லாம் இந்த அரசு பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. இதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் உணர வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. நீலநாராயணன் : கடை உரிமையாளர் கைது செய்யப்பட்டது குறித்து எனக்குக் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. அவர் கைது செய்யப்படலாம். ஆனால் நான் இந்த விஷயத்திற்குள் போகவே இல்லை. 37 பேர் திருமதித், கொள்ளையடித்தல் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டதால், செக்ஷன் 457 மற்றும் 380-ன் கீழ் கைது செய்யப்பட்டார்கள். அவர்கள் அரை மணி நேரத்திற் குள்ளாக மன்னித்து விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்பதைத்தான் நான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடமிருந்துத் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எதற்காக இத்தகைய ஒரு நிலை ஏற்பட்டது? ஆனால் இதே சட்டங்கள் மற்ற இடங்களுக்கு. . .

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : நான் திரும்பவும் சொல் கிறேன். மன்னித்து விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள் என்று சொன்னால், தவறு செய்த அத்தனை பேரும் விடுதலை செய்யப்படவில்லை. பிரச்சினை தீர வேண்டுமென்பதற்காகவும், பெரிய போராட்டமாக எழுந்துவிடக் கூடாது

1981 மார்ச் 25] [திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்]

என்பதற்காகவும் நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்) எப்படி இருந்தபோதிலும் குற்றம் செய்தவர்களை விட்டுவிடக் கூடிய நிலைமையில் இந்த அரசு இல்லை. நிச்சயமாகக் குற்றவாளிகள் தண்டனையை அடைவார்கள்.

திரு. நீலநாராயணன் : நிச்சயமாகக் குற்றவாளிகள் தண்டனையைப் பெறுவார்கள் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், கைது செய்யப்பட்டவர்கள் மனனிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள் என்று பத்திரிகையில் வந்தது. அப்படிச் செய்ததைத்தான் நான் இங்கே மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பத்திரிகையில் வந்தது செய்திகளை வைத்துக்கொண்டு நாம் விவாதிக்கக்கூடாது. இரண்டாவது ஆதாரத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்றால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் விரும்பினால், வாய்ப்புக் கிடைக்கும்போது அவ்விடம் சென்றுவரும். அதற்காகவும் ஒத்துழைக்கிறோம்.

திரு. நீலநாராயணன் : என்னைப்பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். பத்திரிகைகள் தப்பிப்பெழாமல் வரும் தந்துவிடக் கூடாது என்பதில் நான் எச்சரிக்கையாக இருக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நிதிநிலை அறிக்கையைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்பு மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் நாட்டு நிலையைப்பற்றித் தகவியருக்கக்கூடிய வார்த்தைகளை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அகில இந்திய அளவில் ஏற்பட்டுள்ள இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலைவாசி உயர்வும், பண வீக்கமும், பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய பொருள்களின் பற்றாக்குறையும் தமிழ் நாட்டைப் பெருமளவுக்குப் பாதித்துள்ளன. அதோடு கூட, போதுமான மழையின்மையின் காரணமாகத் தமிழகத்தின் பல குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் ஏற்பட்டுள்ள கொடிய வறட்சிநிலை, மக்களுக்குப் பலவேறு வகைகளில் பெரும் அவதிகளைத் தந்திருக்கிறது. மாநில அரசு தனக்குக் கிடைத்துள்ள—கட்டிப் பாட்டிற்கு உட்பட்ட—உரிமைகளையும், அதிகாரங்களையும், பொறுப்புகளையும், வசதிகளையும், நிதி ஆதாரங்களையும் மட்டுமே வைத்துக்கொண்டு, ஏற்பட்டுள்ள பாதிப்புகளை இயன்ற வரையில் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பாதிப்பு நிலைமைகளைச் சமாளிக்க வேண்டிய நிலை உருவாகியிருக்கிறது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க தோரும் பேர்தும்புமற்றிவிட்டு அரசிற்குக் கணிசமான அளவிற்குக் கூடுதலான நிதி ஆதாரங்கள் தேவையாகின்றன” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மை ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. நீலநாராயணன்]

[1981 மார்ச் 23]

(முற்பகல் 11-50)

இன்றைய கூட்டாட்சி அமைப்பு முறையில் மாநிலங்களின் அதிகாரங்களும், நிதியாதாரங்களும் மிகவும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருப்பதால், மாநில அரசுகள் மத்திய அரசின் உதவியைப் பெருமளவிற்கு அவ்வப்போது எதிர்நோக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது. அதற்கு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய பேச்சை துணைக்கு அழைத்துக் கொண்டு இறுதியாக முடிக்கிறார்கள். அதற்குத் தேவையான நிதி ஆதாரங்களை அளிக்க மத்திய அரசு முன்வர வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை இந்த வாய்ப்பில் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களைத் துணைக்கு அழைத்து மாநிலங்களவையில் மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் எந்த அளவுக்குக் கொடுக்கப் படவில்லை, கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வலியுறுத்திக் கூறினார்களோ அந்தக் கருத்தை இதிலே இணைத்து, மிகுந்த வலிவோடு ஒரு குற்றச்சாட்டு போல இன்றையதினம் இங்கே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். நான் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். ஆனால் எனக்கு இருக்கிற ஆதங்கம் எல்லாம், இதே அரசு, இதே நிதியமைச்சர் 1980-81 ஆம் ஆண்டிலும் இதைப்போன்ற நிலைமைகளைத்தான் இந்த மன்றத்திற்குச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். ஆனால், அதிலே பிரயோகிக்கப்பட்ட வாசகங்கள், சொல்லப்பட்ட முறைகள் எப்படிப்பட்டவை என்பதை அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். “இன்றைய நிலையில் இந்தியா முழுவதும் நிலவி வருகின்ற நெருக்கடியான பொருளாதார நிலை தமிழகத்தையும் தாக்கியிருக்கிறது. அனைத்திந்திய பொருளாதாரத்தில் பணவிக்க சக்திகள் வலிவுடன் தலைதூக்கியிருக்கின்றன. விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்க வேண்டும், உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும், வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்க வேண்டும் என்பதில் இந்த அரசு மிகுந்த அக்கறை கொண்டுள்ளது. இவற்றிற்கான நிதி நிர்வாகக் கொள்கைகளையும் வரி விதிப்புக் கொள்கைகளையும் வகுக்க அதிகாரம் பெரிதும் மத்திய அரசிடம் உள்ளது. தேசியப் பொருளாதாரக் கொள்கைகளைச் செம்மைப்படுத்தி, மாநில அரசுகளுக்கு வலுவூட்டிட மத்திய அரசு மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளுக்கு இந்த அரசு முழு ஒத்துழைப்பையும், ஆதரவையும் நல்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.” இது சென்ற ஆண்டு படிக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையிலே நாட்டு நிலையைப்பற்றி மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டிய உரை. இரண்டிலும் இருக்கின்ற சுருதி பேதத்தை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும் என்று சுட்டிக்காட்டுகிறேன். என்ன பேதம்? ‘நாங்கள் ஒத்துழைக்கிறோம்’ என்று முடித்திருக்கிறார்கள் சென்ற ஆண்டு. இந்த ஆண்டு குற்றச்சாட்டாகக் கூறியிருக்கிறார்கள், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய

1981 மார்ச் 25]

[திரு. நிலநாராயணன்]

பேச்சைத் துணைக்கு அழைத்திருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு அறிக்கைகளுக்கும் இடையிலே நிலை என்ன? நேற்றையதினம் இங்கே விவாதம் நடைபெற்றதே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சில சலசலப்பு ஏற்பட்டதே, அந்தக் கமிஷன் விவகாரம் தானா என்று என்னாலே எண்ணிப்பார்க்க முடியவில்லை. எதற்காக இந்த மாற்றம்? ஒரு கருத்தைச் சொன்னால், தெளிவாக ஒரே நிலையிலே நின்றுருக்க வேண்டும். நேற்றையதினம் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்பியார் அவர்கள் மிகவும் அழகாக, தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். ‘நாங்கள் யார் தெரியுமா மாநில சுயாட்சிக்காக உயிரையும் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருப்பவர்கள். அதற்காக உங்களோடு போராட்டம் நடத்தியவர்கள். உங்களுடைய தலைமையிலே நடைபெற்ற மாநில சுயாட்சி உள்வலத்திலே கலந்துகொண்டவர்கள், மாநாட்டிலே கலந்துகொண்டவர்கள், உங்களுக்கு அந்த எண்ணம் இருக்கக்கூடாது? இந்த அளவுக்கு மாநில சுயாட்சியை—அந்தத் தத்துவத்தை—விட்டுக்கொடுத்து ஒரு கமிஷன் அமைக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் கேட்டிருக்கிறீர்களே’ என்ற பொருள்படத் தக்க அளவுக்கு—அதே வார்த்தைகள் அல்ல—என்ற பொருள்படத் தக்க அளவுக்கு என்னையும் இணைத்துக்கொண்டு பேசினார்கள். மாநில சுயாட்சி பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு அந்த அக்கறை வந்திருப்பது பற்றி, நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால், அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்குமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன், நேற்றையதினம் அவர்கள் மிகவும் தெளிவாகச் சொன்னார்கள், “நாங்கள் இந்திய உபகண்டத்திலே, அம்மையார் அவர்கள் பிரதமராக இருந்தபோது 1975-ம் ஆண்டிலே ஜூன் 25 ஆம் தேதி பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட நெருக்கடி நிலையை, அதன் விளைவாக பிறப்பிக்கப்பட்ட மிசாச் சட்டத்தை வரவேற்றவர்கள்.” ஒப்பனாக (பகிரங்கமாக) ஒத்துக்கொண்டார்கள். என்ன காரணம்? நாட்டினுடைய ஒற்றுமைக்காக நாங்கள் ஒத்துக்கொண்டோம் என்றார்கள். வாதத்திற்காக நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான். ஆனால், 25 ஆம் தேதி இந்தப் பிரகடனம் டெல்லி பாராளுமன்றத்திலே செய்யப்பட்டது. 27 ஆம் தேதி ஒரு குரல் டெல்லி பாராளுமன்றத்திலே ஒலிக்கிறது அன்னா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய குரல் அங்கே ஒலிக்கிறது. என்ன ஒலிக்கிறது என்று சொன்னால் “We are for Hindi, not against Hindi.” என்ற ஒரு குரல் அங்கே ஒலிக்கப்பட்டது.

(மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்பியார் அவர்கள் எழுந்தார்கள்.)

நண்பர் திரு. ஜேப்பியார் அவர்கள் என்ன சொல்லப்போகிறார் என்று எனக்குத் தெரியும்.

[1981 மார்ச் 25]

திரு. ஜேப்பியார் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு நல்ல கருத்தைச் சொன்னார்கள். இந்தியை வரவேற்றுப் பேசியதாகச் சட்டமன்றத்திலே அவர்களுடைய கட்சியினுடைய தலைவர் அவர்கள் வாதங்களை எடுத்து வைத்து, அதன் மீது வாக்குவாதங்கள் நடந்து இரண்டு பேரும் வாக்குவாதங்களை எடுத்து வைத்து அதிலே வென்றவர்—இந்தி வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை என்று வாதாடியவர்—இன்றைக்கு அந்தக் கட்சியை நடத்துபவராக அங்கே வந்திருக்கிறார் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே நீண்டகாலமாக மரபு இருக்கிறது. அதைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகின்றபோது இன்னொரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் தலையிடுவது என்று சொன்னால், முதலில் பேசிய உறுப்பினர் இன்னொரு உறுப்பினரின் பெயரைக் குறிப்பிட்டிருந்தால், அதற்குத் தன்னிலை விளக்கமாகப் பதில் சொல்லலாம். தவறான தகவல் ஏதாவது தந்தால், அதை விளக்க, தவறான தகவல் நடவடிக்கைக் குறிப்பில் போக வேண்டாம் என்ற அளவில் சொல்லலாம். மற்றபடி, எதிர்க் கட்சித் தரப்பிலேயிருந்து சொன்னால் அதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லலாம். ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் எழுந்து பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்பியார் அவர்கள் ஏதோ பதில் சொல்லப்போகிறார் என்று நினைத்தேன். அவருடைய விளக்கம் தன்னிலைவிளக்கமாக இல்லை. கூடுமானவரையில் தனிப்பட்டவர்களின் பெயரையும் சொல்லாமல் இருக்க வேண்டும்.

திரு. நீலநாராயணன் : ஆகவே, சொல்லப்பட்ட கருத்து அன்றையதினம் அவர் இருந்த கட்சியினுடைய கருத்து. கட்சியினுடைய கருத்தாக இருந்த காரணத்தாலேதான், 'We are' என்று சொன்னாரே தவிர, 'ஒருமை' யாகத் தான் என்று சொன்னதாக இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் யாரைக் குறிப்பிடுகிறார் என்பது அனைத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். நான் பெயரைச் சொல்லவில்லை. சட்டசபையிலே இந்த விவாதம் வந்து, யார் 'We are for Hindi' என்று சொன்னாரோ அவரே அமைச்சர் பொறுப்பிலே இருந்து, இன்றைக்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருக்கும் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் சொன்ன கருத்தை மறுத்திருக்கிறார். எனவே அது கட்சியினுடைய கொள்கை அல்ல. கட்சியினுடைய கொள்கை அது அல்ல என்று சொன்னவர் இன்றைக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்

1981 மார்ச் 25] [திரு. கா. இராசா முகமது]

களுடைய கட்சியிலேயே இருக்கிறார். எனவே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கருத்து அல்ல அது என்று அன்றையதினம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. நீலநாராயணன் : இது 27 ஆம் தேதி நடைபெற்ற சமாச்சாரம். ஆனால், இது நடைபெற்று ஒரு வாரத்திற்கு அப்பாலே காஷ்மீரத்திலே இந்திய உள்துறை துணையமைச்சராக இருந்த ஓம் மேத்தா அவர்கள் பேசுகிறார்கள். ஒரு மாநாட்டிலே பேசுகிறார்கள். மாநிலக் கட்சிகள் மத்திய அரசுக்குச் சவால் விடுகின்றன. மத்திய அரசுக்கு அறைகூவல் விடுகின்றன. அந்த அளவுக்கு நிலைமை முற்றிப்போயிருக்கிறது. இவைகளைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று ஜாடைமாதையாக, எச்சரிக்கையாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பேச்சு யாருக்காக எதற்காகப் பேசப்பட்டது என்பது அரசியல் தெரிந்தவர்களுக்குத் தெரியும். அந்தப் பேச்சு வந்ததற்குப் பிறகு, இந்த நாட்டிலே அண்ணா தி.மு.க. என்று இருந்த கட்சி அகில இந்திய அண்ணா தி.மு.க. என்று மாறியது. ஏன் மாறியது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அவர்கள் உண்மையிலேயே தெம்பும், திராணியும் உடையவர்களாக இருந்தால், மாநிலச் சுயாட்சியிலே நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருந்தால், அன்றைய தினம் ஏன் தங்களுடைய கட்சியின் பெயரை மாற்றினார்கள்? ஒரு மாநிலக் கட்சியாக இருப்பதால், எதிர்க்காலத்திலே நிலைமை என்னவாகும் என்று பயந்து கட்சியின் பெயரை அகில இந்தியக் கட்சி என்று ஏன் மாற்ற வேண்டும்? எதற்காக நான் சுட்டிக்காட்டுகிறேன் என்று சொன்னால், இன்றையதினம் நான் கமிஷனின் உள்ளே போகவேண்டாம் என்று ஆசைப்

(நண்பகல் 12-00)

படுகிறேன். அதைப்பற்றிப் பேசப் போவதில்லை. ஆனால், பாராளுமன்றத்திலே எரி சாராய ஊழலைக் குறித்து விசாரிக்க கமிஷன் போடப்படும் என்று சொன்னதன் காரணமாக இங்கே பல பேருக்கு வீரம் கொப்பளிக்கிறது. அது தடுக்கப்படும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் மாநில-மத்திய அரசின் உறவு கெடும் என்று அரட்டியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் இன்னும் ஐந்து நிமிடங்களில் முடிக்க வேண்டும். கடந்த மூன்று நாட்கள் நடந்த விவாதத்தில் இதுவரை ஐந்து பேர்தான் பேசியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி எப்போதும் கிடையாது. இன்றைக்கு இன்னுமொருவர் பேச இடம் கொடுக்க வேண்டும்.

திரு. நீலநாராயணன் : சில உண்மைகளை இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் பேசுகிறேன்.

[1981 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : தாராளமாகச் சொல்லாம். உண்மையைச் சொல்லுவதற்கு விரோதமாக நான் இருக்கவில்லை.

திரு. நீலநாராயணன் : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் இன்றையதினம் குற்றம் சாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வீரம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களையும் துணைக்கு வாருங்கள் என்று அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மாநிலச் சுயாட்சிக்காகத் துணை போகத் தயாராக இருக்கிறோம், இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், அதே சமயத்தில் யாரை நம்பி இறங்குவது? இவர்கள் இன்றைய தினம் போட்டி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் குற்றம் சாட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய ஜாதகத்தையெல்லாம் கணித்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிற, இவர்களுடைய பலவீனத்தைக் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற இந்திய பிரதமர் திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையாரிடம் இன்றைய தினம் இவர்கள் மோதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நானைய தினம் அந்த அம்மையார் கொஞ்சம் உற்று நோக்கினால், இவர்களுடைய வீரம் என்னவாகும்? ஆகவேதான் அவர்களுக்குத் துணை போவது உசிதமா என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். இவர்களை நம்பி இறங்கினால் நட்பாற்றில் விட்டுவிடுவார்கள் என்பது என் கணிப்பு. தஞ்சைத் தேர்தல் பிரதமருக்கு நினைவுக்கு வராதா? இவர்களுடைய நிலவரம் அவர்களுக்குத் தெரியும், அவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, இந்த நாடே அதை உணர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே நான் அந்த வழியில் நாங்கள் இறங்கவில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இதெல்லாம் பட்ஜெட்டில் இல்லையென்று நினைக்கிறேன்.

திரு. நீலநாராயணன் : மாநிலச் சுயாட்சி பற்றி பட்ஜெட்டிலே இருக்கிறது. அதைத்தான் நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். பட்ஜெட்டுக்கு விரோதமாக நான் போகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். விஷயத்திற்கு வந்துவிடுகிறேன். நிதியாதாரத்தை மத்திய அரசு கொடுக்கவில்லை, கொடுத்தேயாக வேண்டும் என்ற உரிமைக் குரலை நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில், நேற்றைய தினம் இந்த மன்றத்திலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள், எந்தெந்த வகையிலே மத்திய அரசு இந்த மாநிலத்திற்கு சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு அதிகமான நிதியை ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். உரிமைகளைக் கேட்பது நிச்சயமாகத் தேவைதான். உரிமைக் குரலை எழுப்ப வேண்டியது தான், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. உரிமைக் குரலை எழுப்புகிறவர்கள் தங்களுடைய கடமையைச் செய்துவிட்டு எழுப்ப வேண்டும் என்பதுதான்

1981 மார்ச் 25]

[திரு. நீலநாராயணன்]

என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம், இவர்கள் என்ன கடமையைச் செய்ய தவறியிருக்கிறார்கள் என்பது 1978-79 ஆம் ஆண்டு ஆடிப் ரிப்போர்ட்டைப் பார்த்தால் புரியும். ஒதுக்கப்பட்ட பல தொகைகள் லாபஸ் ஆகியிருக்கின்றன, இந்த அரசினுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே, உதாரணத்திற்கு சென்னைக்குக் குடிநீர் கொண்டு வருவதற்காக கிருஷ்ணா-பெண்ணாறு திட்டத்திற்கு 50 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. வீட்டு வசதிக்காக ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. இவைகள் எல்லாம் செலவழிக்கப் படாமல் லாபஸ் ஆகியிருக்கின்றன. இவர்கள் கடமையைச் செய்யத் தவறியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு கொடுத்திருக்கிற தொகையைப் பயன்படுத்தாமல் இருக்கிறது இந்த அரசு என்று இந்த அரசின் மீது குற்றம் சாட்டுகிறோம். இந்த அரசு அச்சிட்டுக் கொடுத்த ஆடிப் ரிப்போர்ட்டில்தான் இவ்வளவு சமாச்சாரங்களும் இருக்கின்றன. இப்படிக் கடமையைச் செய்ய மறந்துவிட்டவர்கள் இன்றைய தினம் உரிமைக்காக வெறும் கூச்சலைக் கிளப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலைமை மாறுகின்ற வரையிலே இதற்கெல்லாம் விமோசனம் உண்டா என்றால், இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

பல நிகழ்ச்சிகளைப்பற்றிப் பேச வேண்டும் என்று தொகுத்து வந்தேன். தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் நேரம் இல்லையென்று சொல்வதால், மிக முக்கியமான ஒன்றைப்பற்றி மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: நான் சொல்லவில்லை, கடிக்காரம் கூறுகிறது. அடுத்த உறுப்பினர் அவசரமாக ஊருக்குச் செல்ல வேண்டியிருப்பதால், இன்றைக்கே பேச வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

திரு. நீலநாராயணன்: தலைவர் அவர்களே, இவ்வளவு குற்றங்களைச் சொல்லுகிறபோது, இந்த அரசைப் பாரட்டுவதற்கு இதிலே என்ன இருக்கிறது என்று நான் தேடித் தேடிப் பார்த்தேன். எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கக் கூடிய ஒன்று பல்கலைக் கழகங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிற வாசகங்கள்தான். தஞ்சைத் தரணியிலே தமிழுக்காக ஒரு பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி தரக் கூடிய செய்தி. காரைக்குடியில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்கப் போவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது ஒரு மகிழ்ச்சிதரக்கூடிய செய்தி. இதை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிற அதே நேரத்தில் ஒரு அபாயத்தையும் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இது என்னுடைய கடமையும்கூட. காரணம் இங்கே பேசிய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், “மாநிலங்கள் முனிசிபாலிட்டிகளாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டும்” என்பதை முன் வைத்துப்

[திரு. நீலநாராயணன்]

[1961 மார்ச் 25]

பேசியிருக்கிறார்கள். நேற்றையதினம் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜேப்பியாரும், அதற்கு முன்னிதம் பேசிய திரு. அனகாபுத்தூர் இராமலிங்கம் அவர்களும் இதைத்தான் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

பல்கலைக் கழகம் தன்னாட்சியுரிமை பெற்றிருக்கிற ஒரு நிறுவனம். எதற்காக தன்னாட்சி உரிமை கொடுத்திருக்கிறார்கள், அந்த நிறுவனத்தை அவர்கள் எப்படி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல்கலைக் கழக நூற்றாண்டு விழா மண்டபம் ஒன்று இங்கே இருக்கிறது. பல்கலைக் கழக சட்டத்திப்பத்தின்படி அந்த மண்டபம் அரசியல் காரணத்திற்காக, அரசியல் சம்பந்தப்பட்ட விழாக்களுக்காக எப்போதும் கொடுக்கப் படுவதில்லை. ஆனால் மார்ச் மாதம் முதல் தேதி அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக வளர்ச்சி நிதிக்காக, இளையராஜா அவர்களைக் கொண்ட ஒரு இசை நிகழ்ச்சி அங்கே நடைபெற்றிருக்கிறது. எப்படி ஏற்பட்டது இந்த நிலைமை? அதனுடைய விளம்பரங்களை நாங்கள் பார்த்தோம். எங்களை ஆண்டவர்கள் என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆண்ட காலத்திலே இப்படிப்பட்டதொரு நிகழ்ச்சி நடந்தது கிடையாது.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நீலநாராயணன் அவர்களின் தகவலுக்காக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பல்கலைக் கழக நூற்றாண்டு விழா மண்டபத்தில் இதற்கு முன்பே பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளின் நிகழ்ச்சிகள் நடந்திருக்கின்றன. நானே மாணவர்கள் அமையுப் போறுப்பிலே இருந்த காலத்திலே அண்ணா பிறந்த நாளை அங்கே கொண்டாடினோம். இப்போது எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருக்கிற டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் அன்று சட்ட அமைச்சராக இருந்த திரு. மாதவன் அவர்களும் கலந்துகொண்டு கட்சி நிகழ்ச்சியாக அது நடத்தப்பட்டது; மாணவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நடத்தப்பட்டது.

சமீபத்திலே கூட ஜேப்பியார் பத்திரிகை வெளியிட்டு விழா நடந்தது. அதற்குப் பிறகு கட்சியின் வளர்ச்சி நிதிக்கு அந்த மண்டபத்தைச் தரலாமா என்று கேள்வி கேட்டபோது, “அது தவறு என்று உணர்ந்த காரணத்தால், நாங்கள் இனிமேல் அப்படிப் பயன்படுத்தமாட்டோம்” என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை ஒரு பெரிய சம்பவமாக ஆக்கி, பல்கலைக் கழக உரிமைகளில் ஆளும் கட்சி தலையிட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் போல் ஒரு எண்ணத்தை தோற்றுவிக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1981 மார்ச் 25]

திரு. நீலநாராயணன் : என்னுடைய குற்றச்சாட்டே அதுதான். தலையிடுகிறார்கள் என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு. பேரறிஞர் அண்ணா பிறந்த நாள் விழா கொண்டாடப்பட்டது என்றால் அது முதலமைச்சருடைய பிறந்த நாள் விழா. கட்சித் தலைவருடைய விழாவாகக் கொண்டாடப்படவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கா. இராசா முகமது : மன்னிக்க வேண்டும். பொதுப் பிலே இருந்தவன் நான். மாணவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஒரு பிரிவாக இருந்த மாணவர்கள் அமைப்பின் சார்பிலே அந்த விழா கொண்டாடப்பட்டது. இது ஒரு கட்சியின் சார்பிலே கொண்டாடப்பட்ட விழாதான்.

திரு. நீலநாராயணன் : இது மாதிரியாக இதற்கு முன்பு கொடுத்ததில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி முடித்த பிறகு உறுப்பினர் பதில் சொல்லலாம். அவர் பேசும்போதே இடையிடையே குறுக்கிடத் தேவையில்லை.

திரு. நீலநாராயணன் : நாங்கள் ஆளும் கட்சியாக இருந்த போதுகூட இப்படிக் கொடுக்கவில்லை. மறுத்திருக்கிறோம். தி.மு.க.வின் அன்றைய பொருளாளராக இருந்த, இன்றைக்கு முதல்வராக இருக்கிற அவருக்கு நன்கு தெரியும். அவர் கலந்துகொண்ட நிகழ்ச்சி, அவராலே சொல்லப்பட்ட நிகழ்ச்சி, இந்தச் சட்டம் குறுக்கீடு காரணத்தால், நடைபெறாமல் போய் விட்டது. அப்படிப்பட்ட இடத்திலே இப்போது இந்த நிகழ்ச்சி எப்படி நடைபெற்றது? எப்படிக் கொடுத்தார்கள்? ஒருவேளை விதிவிலக்கு அளித்துவிட்டார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இராம. வீரப்பன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பல்கலைக் கழக நூற்றாண்டு விழா மண்டபத்திலே நடைபெற்றது அரசியல் நிகழ்ச்சி, அரசியல் நிகழ்ச்சி என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்கிறார். அங்கே நடைபெற்றது கலை நிகழ்ச்சிதான். எதற்காக நடைபெற்றது என்பது வேறு பிரச்சினை. கலை நிகழ்ச்சிகள் பல்வேறு காரணங்களுக்காக அதே பல்கலைக் கழக நூற்றாண்டு விழா மண்டபத்திலே நடைபெற்றிருக்கின்றன. நடைபெற்ற சம்பவம், நிகழ்ச்சிகள், பேச்சுக்கள் ஆகியவற்றிலே அரசியல் இருந்ததா என்பதைப் பார்த்தால்தான், உண்மையை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

(பிற்பகல் 12-10)

திரு. நீலநாராயணன் : அதிலே அரசியல் கலந்திருக்கின்ற காரணத்தினாலே தான் நான் சொல்கிறேன். முதன்முதலிலே இவர்கள் ரிஜிஸ்டார் அவர்

[திரு. நீலநாராயணன்]

[1981 மார்ச் 25]

களிடம் சென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இது அரசியல் நிகழ்ச்சியாக இருப்பதால், கொடுக்க முடியாது என்று மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னாலே என்ன நடைபெற்றது? ரெஜிஸ்திரார் அவர்கள் எனக்குத் தெரியாது என்று கைவிரித்து விட்டார்கள். நாங்கள் போய்க் கேட்டோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அவைத் தலைவர் அவர்களைப் பார்த்துத் தான் பேசவேண்டும். என்று இருக்கின்றதே தவிர, கையை நீட்டிப் பேச வேண்டுமென்று இல்லை.

திரு. நீலநாராயணன் : மன்னிக்க வேண்டும். ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்களிடம் பேசினோம். அவர்கள் துணை வேந்தர் அவர்களைப் போய்க் கேளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். துணை வேந்தர் அவர்கள் எங்களுக்கு என்ன சொல்கிறார்? இது அரசியல் நிகழ்ச்சியல்ல. ஏதோ ஒரு பத்திரிகைக்கு ஜேப்பியார் என்ற மாதப் பத்திரிகைக்காக, அதனுடைய வளர்ச்சிக்காக நடத்தப்படுகின்ற நிகழ்ச்சி என்று சொன்னார்கள். அதற்குத்தான் அனுமதி கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டது. நாங்கள் 19-1-1981, 26-1-1981, 27-2-1981 ஆகிய நாட்களில் வெளிவந்த அண்ணா பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் வந்திருந்ததை எடுத்துக்காட்டினோம். இந்தமாதிரி விளம்பரம் வந்திருக்கிறது என்று சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அங்கத்தினர் அவர்கள் பேச்சின் முடிவிற்கு வரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நீலநாராயணன் : அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக வளர்ச்சி நிகழ்ச்சியாக உங்களுக்குத் தெரியவில்லையா என்று சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. இப்போது 27 ஆம் தேதி எங்களுக்கும் தாருங்கள் என்று கேட்கிறோம். அதற்கு என்ன செய்யப்போகிறார்கள் என்று கேட்டால் அதற்கு அவர் ஒரு புன்னகையைத்தான் பதிலாகத் தரமுடிந்ததே தவிர்த்து உசிதமான பதில் கொடுக்கப்படவில்லை. எனக்கு இருக்கின்ற வருத்தம் எல்லாம், எங்களாலே நடத்த முடியவில்லை, அவர்கள் நடத்துகின்றார்களா என்பதல்ல. பல்கலைக் கழகச் சட்டங்கள் அரசியல் கட்சிகளால் எப்படி எப்படி அல்லோலகல்லோலப் படுத்தப்படுகின்றன என்பதற்காகச் சொல்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலவரங்கள் வர இருக்கின்றன. தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்திலே இது ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது. காரைக்குடியிலே அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திலே ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதற்குத்தான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1981 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : 40 நிமிடங்கள் ஆகிவிட்டன. அடுத்த உறுப்பினர், பாவம் அவர், நாளைக்கு டெல்லிக்குப் போகவேண்டி இருப்பதால், இன்றைக்குப் பேசிவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உறுப்பினர் சிக்கிரம் முடிக்க வேண்டும்.

திரு. நீலநாராயணன் : குறுக்கீடுகளே 20 நிமிடங்கள் வரை ஆகிவிட்டன. நான் என்ன பண்ண முடியும்? மன்னிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் அவர்கள் உபமானம் உபமேயமாகவும் உபமேயம் உபமானமாகவும் சொல்லிக்கொண்டு நேரத்தை நீட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள்.

திரு. நீலநாராயணன் : அடுத்து, இந்த சர்க்கார் தாவிக்குத் தங்கம் வழங்குவது பற்றி இங்கே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறது. இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள், பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அது ஏழைகளுக்காக, எளியவர்களுக்காக, நடுத்தர மக்களுக்காகப் பயன்படக்கூடிய திட்டம் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் வரவேற்கப்பட வேண்டியவைதான். ஆனால் போடப்பட்டிருக்கின்ற நிபந்தனைகளைத் தளர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மகள் தாவிக்குத் தங்கம் பெற வேண்டுமென்றால், தாய் கழுத்திலே தாவி இருக்கக்கூடாது என்ற நிபந்தனை இருக்கிறது. தயவுசெய்து அதை மாற்றியமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதாவது குறைந்த அளவுக்கு வருமானத்தைக் கொண்டு வாருங்கள். இந்த நிபந்தனை வேண்டாம். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஓர் ஊழைமைக்கதை சொன்னார்கள். நான் அதைச் சொல்வதற்கு அமைதிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உவமை சொல்லுங்கள். ஆனால் கதை சொல்லவேண்டாம்.

திரு. நீலநாராயணன் : அண்ணா அவர்கள் சொன்னதைத்தான் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அண்ணா அவர்கள் சொன்னது என்று சொன்னால் அவர்கள் கேட்டுக்கொள்வார்கள். ஒரு தம்பதிக்கு நீண்ட நாட்களாக குழந்தைகள் இல்லாமல் இருந்து, பிறகு பிறந்த குழந்தை ஊமையாக இருந்தது. ஐய்யோ; குழந்தை ஊமையாகப் பிறந்துவிட்டதே இந்தக் குழந்தை பேசவேண்டுமே என்று திருக்குளங்களுக்கும், திருக்கோயில்களுக்கும் போய் சுற்றி வந்தார்கள். ஒரு நல்ல சுப நாளில் அந்தக் குழந்தை வாய்திறந்தது. அதனால் எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சி. ஆனால்

[திரு. நீலநாராயணன்]

[1981 மார்ச் 25]

வாய் திறந்த குழந்தை என்ன சொல்லிற்று தெரியுமா? 'அம்மா நீ எப்போது தாலி அறுக்கப் போகிறாய்?' திருக்குளங்கள் எல்லாம் சுற்றி, திருக்கோயில்கள் எல்லாம் சுற்றி, அந்தக் குழந்தையைப் பெற்று, அந்தக் குழந்தை வாய் திறக்காதா என்று தவம் இருந்து, அதற்காகப் பாடுபட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தக் குழந்தை முதன் முதலில் உச்சரித்த வார்த்தை எப்படிப்பட்ட வார்த்தை? தாய் தாலி அறுக்கின்ற நிலைமை. 'அம்மா, நீ எப்போது தாலி அறுக்கப் போகின்றாய்?' என்று குழந்தை கேட்டதுபோல் இந்தத் தாலிக்குத் தங்கம் என்ற திட்டம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே அதை வருமானத்தின் அடிப்படையிலாவது கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நேற்றையதினம் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது சொன்னார்கள். புதுவையிலே இந்த பட்ஜெட் தாமதமாக வருகின்றது என்று இங்கே சுட்டிக்காட்டினார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் இந்த பட்ஜெட் தாமதமாக வருகிறது என்று சொன்னபோது, அவர்கள் இந்த பதிலைச் சொன்னார்கள். பக்கத்திலே இருக்கின்ற புதுவையிலேகூட தாமதமாகத்தான் வருகிறது என சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. இதற்கு மட்டும் புதுவையை உவமானம் காட்டுகிறார்களே தாலிக்குத் தங்கம் விஷயத்திலே புதுவையே சொல்வதை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாதா? அதைப் பின்பற்றுங்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : 47 நிமிடங்களாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். இன்னும் என்ன நேரம் வேண்டும்? இதற்கு மேலேயும் பேசிக்கொண்டிருந்தால் என்ன அர்த்தம்?

திரு. நீலநாராயணன் : கடைசியாக இந்த பட்ஜெட் எப்படி இருக்கிறது என்று இங்கே பல பேர் சுட்டிக்காட்டினார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையிலே, நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புவது இதுதான். 'ஆபத்துக்கு உதவா பிள்ளை, அரும்பசிக்கு உதவா அன்னம், தாகத்தைத் தீர்க்காத தண்ணீர், தரித்திரம் அறியாப் பெண்டிர்' என்ற உவமைக்கு எடுத்துக் காட்டாய் இந்த பட்ஜெட்

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : நேரத்தோடு முடியாத பேச்சு என்றும் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. நீலநாராயணன் : வெறும் காகிதக் குப்பையாக, கனவிலே வரும் புதையலாக இருக்கிறது என்பதைக் கூறி அமைகிறேன். வணக்கம்,

1981 மார்ச் 25]

திரு. ப. மாணிக்கம் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, பல உறுப்பினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். பதட்டம் இருக்கின்ற நிலையிலே அவர்களும் பேசுகின்ற நிலைமையில் சிரமத்தைக் கொடுத்து எனக்கு நேரம் வாங்கிப் பேசுவது வருத்தமாக இருந்தபோதிலும், என்னுடைய கடமையை இன்றைக்கு நிறைவேற்றவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திலே இருக்கின்றேன். அரசியல் வாழ்க்கையிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற பல்வேறு நிர்ப்பந்தங்கள் காரணமாக நான் நாளைக்கே டெல்லிக்குப் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. நான் அப்படிச் சென்று வருவதற்குக் காலதாமதம் ஆகும். அந்தக் கடமையை ஆற்ற வாப்பப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறிக்கொண்டு, இந்த ஆண்டினுடைய நிதிநிலை அறிக்கை மீது சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஆளுநர் உரையில் மேற்கொண்ட கொள்கையில் ஒரு மாறுதல் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. அது ஒரு வகையில் வரவேற்கக் கூடிய மாறுதல்தான். ஏனென்றால் இந்தியாவில் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய மிக முக்கியமான பிரச்சினை, மத்திய மாநில அரசுகளுடைய உறவுகள். இது வேறும் அரசியல் பிரச்சினை அல்ல. நிதியோடும், நிர்வாகத் தோடும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய மிக முக்கியமான பிரச்சினை. மத்திய அரசு மாநில அரசின்பால் கைக்கொள்ளக்கூடிய அல்லது மேற்கொள்ளக்கூடிய நிர்வாக நிதிக் கொள்கைகள் மட்டுமல்ல, பொதுவான அணுகு முறையிலே கூட குறைபாடு இருக்கின்றது. இந்தக் குறைபாடு, ஒரு மாநில அரசுக்குப் பாதகம், இன்னொரு மாநில அரசுக்குச் சாதகம் என்ற அடிப்படையிலே இருப்பது என்பது மட்டுமல்ல, வேறு ஒரு அம்சமும் புதிதாக இந்த நாட்டிற்கு ஏற்பட்டு வருகிறது. மாநில அரசுகள் ஒரு ஸ்திரமற்ற நிலையை அடையக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. இந்த நிலை இந்தியக் குடியரசு அமைப்புக்கே ஆபத்தான நிலை ஆகும். இதைக் குறிப்பிடும் போது, நான் தமிழகத்தை மனதிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதல்ல. அசாம் மாநிலத்தை மனதிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அசாம் மாநிலம் வடகிழக்கு எல்லையிலே இருக்கிறது. அது இயற்கை வளம் நிறைந்தது. ஆனால் போதிய வளர்ச்சியில்லை. அங்கே ஏற்பட்ட சுதந்திர நிகழ்ச்சிகளுக்குப் பிறகு இந்திய வாலாற்றில், நாடு பிரிந்ததால், பல்வேறு காரணங்களால் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள், சிக்கல்கள் அதிகமாகிவிட்டன. மாநில அரசு நிலைப்படுத்திக்கொள்வதற்காக பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. இதுபோன்று வேறு பல இடங்களிலே இருக்கின்றது. வடமேற்குப் பகுதியில் காஷ்மீரத்தில் அப்படியிலே பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. இதிலே சம்பந்தப்பட்ட அரசியல் கட்சிகள் என்ற அளவில் அந்தப் பிரச்சினையை அணுகுவது என்று இருக்கக்கூடாது. மாநில அரசுக்கு வாய்ப்பு வசதிகள் குறைவாக இருக்கின்றன. அவர்கள்

[திரு. நீல நாராயணன்]

[1961 மார்ச் 25]

மக்கள் முன்னால் பதில் சொல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மாநில மக்களுக்கு நேடியாகப் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மாநில அரசு மக்களுக்கு அளிக்க வேண்டிய நல்வாழ்வு என்ற அளவில், சுகாதாரம், சுல்வி வசதி, மின்சார வசதி இடம்பூர்வ்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பிரச்சினைகளுக்கு மாநில அரசுகள்தாம் மக்கள் முன்னால் பதில் சொல்லவேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கின்றன. அந்தக் கட்டமைகளை அவர்கள் நிறைவேற்றுவதற்கான வாய்ப்பு வசதிகள் வேண்டும். அதற்கான அதிகார வசதிகள் இருக்கின்றனவா என்றால் இல்லை. நாடு சுதந்திரம் அடைந்து குடியரசுச் சட்டம் நமக்காக உருவாக்கிய பிறகு ஏற்பட்டுள்ள புதிய நிலைமைகளுக்கு ஏற்றவாறு, குடியரசுச் சட்டத்திலே மத்திய மாநில அரசு உறவுகளைச் சீரமைக்கக்கூடிய வகையிலே, புனரமைக்கக்கூடிய வகையிலே, உறவுகளை வலுப்படுத்துவதற்கான முறையிலே அதிலே திருத்தங்கள் செய்யவேண்டியது அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மாநில மேலவையில் நான் கூறுவதன் மூலம், ஒரு கருத்தைத்தான்

(பிர்பகல் 12-20)

தெரிவிக்கிறேனே தவிர, இதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய இடம் நாடாளுமன்றம்தான் என்றாலும், அந்தக் கருத்தை இங்கே வலியுறுத்தக்கூடிய முறையில், மாநில அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றுதான் இதை முதல் அம்சமாக எடுத்துக்கொள்கிறேன். மாநில அரசும், மைய அரசும் மோதுவதா, முரண்படுவதா, யாரை யார் வெல்வது என்ற பிரச்சினையே கிடையாது. அகற்று மாறாக, இந்தியாவில் பல்வேறு மாநில அரசுகள் இப்படி நிதி வசதியற்ற நிலைக்குச் சென்றால், அது மைய அரசைப் பாதுகாப்பாக விட்டுவிடுமென்று யாரும் நினைக்கக்கூடாது. இதனுடைய நிர்ப்பந்தம் மத்திய அரசுக்கும் ஏற்பட்டுவிடும். மத்திய அரசையும் ஸ்திரமற்ற நிலைக்கு ஆளாக்கிவிடுமென்று சட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எனவே மாநில-மைய உறவிலே நிதி வசதிகளை, சட்ட அதிகாரங்களைப் புனரமைக்க கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமென்பதை முதலிலே நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக, மாநில அரசுக்கு நிதி உதவி காணாது என்பது உண்மை. நிதி வசதி சம்பந்தமாக பல ஆண்டுகளாக, குறிப்பாக நம்முடைய மாநிலத்தில் பல்வேறு பிரச்சினைகளைக் கிளப்பி வாதாடியிருக்கிறோம். சில நேரங்களில் “பொலிமிகல் ஓவர்டோன்”—அரசியல் வேகங்கள் அரசியல் நிறங்கள் அவற்றுக்குத் தரப்பட்டதென்றாலும்கூட, பிரச்சினையிலுள்ள யதார்த்த அடிப்படையை நிராகரிக்கவே முடியாது. அரசியல் தொனியில் சற்று கூடுதல் இருப்பதன் காரணமாக, பிரச்சினையின் தியாயத்தை மறுத்துவிட

1981 மார்ச் 25]

[திரு. ப. மானிக்கம்]

முடியாதென்று நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மாநில அரசு மக்கள்பால் நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமைகளை நிறைவேற்ற முடியாமல் பெரும் சுமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறதென்ற உண்மையை அங்கீகரிக்கும் போது, மாநில நிர்வாகம் மக்கள்பால் ஆற்ற வேண்டிய கடமையில் குறைபாடு நீடிக்கிறது. மேலவைத் தலைவரவர்கள், உவமைகள் எல்லாம் சொல்லி நோத்தை அதிகமாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாதென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே சுருக்கமாக ஒன்று சொல்லுகிறேன். 6 பிள்ளை, 8 பிள்ளை சுமக்க வேண்டிய தாய், குறைந்த வருமானத்தில் பிள்ளைகளை எப்படிச் சமாளிக்க முயல்கிறாள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அது ஒரு குடும்பம். நம்முடைய மாநிலத்தில் ஜனத் தொகை அதிகம் இல்லையென்றாலும், வறுமை வளர்ந்திருக்கிறது. இந்த நிலையில் நிதி வசதிகள், வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றை மத்திய அரசிடம் கேட்க வேண்டிய அம்சங்களாக இருந்தாலும், நாமும் அவற்றை வகைப்படுத்திச் செலவு செய்வதிலும், வகைப்படுத்திப் பயன்படுத்துவதிலும் நமக்கு செலவில் சிக்கனமும், வருவாய்க்கு வழியும் எந்த அளவிற்குப் பார்க்கலாமென்பதிலே மாநில அரசின் அணுகுமுறை சரியல்ல என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காரணம் இது ஒரு அம்சம், சிக்கனமும், வருவாயும்.

மற்றொரு அம்சம், மக்களோடு உள்ள தொடர்பிலே கூட தவறு நடக்கிறது. நிர்வாகம் மக்களுடைய பிரச்சினைகளுக்குப் பதில் சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு, முழுமையாக இல்லாவிட்டாலும்கூட, பகுதியாக, முடிந்த அளவிற்குப் பதில் சொல்லக்கூடிய அளவில் இருக்க வேண்டும். இந்த இரண்டு அம்சங்களிலும் குறைபாடு நீடிக்கிறது, தவறு இருக்கிறதென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். காரணம் நிர்வாகத்தைப்பற்றி, எடுத்த எடுப்பிலே உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், வறட்சி நிலைமையைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் 11 மாவட்டங்கள் பாதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக பொது வாழ்க்கையில் உள்ள பலர் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசியல் கட்சிகள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றன. சில நேரங்களில் அரசியல் கட்சிகளின் பிரச்சார வன்மை என்று ஒதுக்கப்படலாம். ஆனால் நான் ஆதாரத்தோடு சொல்கிறேன். நம்முடைய மாநில சிப் இன்ஜினியர்—இரிகேஷன் சம்பந்தப்பட்டவர்—அறிக்கை விட்டிருக்கிறார். குளங்களில் நீரில்லை, பருவ மழை தவறியதால் அவை வற்றியிருக்கின்றன என்று சொல்லியிருக்கிறார். குளங்களில் நீர்ப்பிடிப்பு இல்லை. அப்படியென்றால், தமிழ் நாட்டில் நஞ்சையும் நடக்காது, புஞ்சையும் நடக்காது. ஆனால் அரசுக்கு ஏன் தாமதமாக விவரங்கள் வந்திருக்கின்றன? அதற்குக் காரணம் என்ன? நான் பெரிதுபடுத்தவில்லை. நிர்வாகம் சுறுசுறுப்பாக அரசோடு, அமைச்சரவையோடு தொடர்பு கொள்வதிலே

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1981 மார்ச் 25]

இடைவெளியும், ஊனமும் இருக்கின்றன. இது திருத்தப்பட வேண்டும். இதனுடைய விளைவு அரசின் செயல்முறையைப் பாதிக்குமென்பதால் சொல்கிறேன். இந்தக் குறைபாடு யாருக்குச் சாதகமாக அமையும்? மக்களுடைய கிளர்ச்சி வலுப்படும் என்பதோடு, மாநில அரசைப் பல்கின்படுத்தும், மாநில-மைய அரசுகளின் உறவுகளின் விளைவாக மத்திய அரசு இதை வேறு வகையிலே பயன்படுத்தலாம். நான் நோக்கம் கற்பிக்க விரும்பவில்லை. அப்படிப் பயன்படுத்த முடியும். அதற்கு இடம் கொடுக்காமல் நம்முடைய நிர்வாகச் செயல் முறையிலே மாறுதல் தேவை. வறட்சி பற்றிய விவரங்களைக் காலா காலத்தில் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவில்லை என்றால், நிர்வாகத்தில் என்ன கோளாறு? பெரிய அளவிற்குச் செலவு செய்கிறோம். 1,100 ரொச்சம் கோடி ரூபாய். ஆயிரத்தைத் தாண்ட வேண்டுமென்று அவா. குரல் கொடுத்தோம். இப்போது தாண்டியிருக்கிறது. பெரிய வறட்சி நாட்டிலே வந்திருக்கிறதென்றால், காலத்தில் எச்சரிக்கை வந்து, இது சம்பந்தமாக எல்லோருடைய ஆதரவையும் திரட்டி, நிவாரணம் கோரி மத்திய அரசின் நாட்டத்திற்குக் கொண்டு வந்து நாடாளுமன்றத்தில் வாதாட முடிந்திருக்கும். அப்படி நிர்வாகத்திலிருந்து விவரங்களை அமைச்சரவை பெறுவதற்கு முடியாமல் போய் விட்டது. அதற்குக் காரணம் என்ன? பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அது இடைவெளிதானா, முரண்பாடா, வேறு ஏதாவதா என்று நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. இப்படிப்பட்ட இடை வெளி இருக்கக் கூடாது. இது தவறுகள் நடக்க இடம் கொடுக்கும். மக்களுக்கும், மாநில அரசுக்கும் இடையே இடைவெளி ஏற்பட இது ஒரு முக்கிய காரணமாகும்.

அடுத்து, பட்ஜெட்டிலே வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. சில வரிகள் போடப் பட்டிருக்கின்றன. 'ஸ்டேம்ப் டியூட்டி' அதிகரிக்கப் பட்டுள்ளது ஒன்று இன்னொன்று சர்-சார்ஜ் அதிகரித்துள்ளது. இவைகளெல்லாம் முக்கியமானவை. இதுபோக, பெட்ரோல், டீசல் ஆகியவற்றுக்கும் வரி போடப் பட்டிருக்கிறது. இது குறித்து பல பேருக்குப் பல அனுகுமுறைகள் இருக்கலாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேர்ச்சைக் கேட்பதற்கு எனக்கு வாய்ப்பில்லை. வரிகள் சம்பந்தமாக அவர் ஒரு நிலையை எடுத்திருக்கிறார். மக்கள்மீது போடப்பட்டுள்ள சுமை பற்றாக்குறை பட்ஜெட். மத்திய அரசும் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போட்டிருக்கிறது. பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்றால், அதனுடைய சுமை மக்கள்மீதுதான். அரசின் மீதல்ல. கணணை மூடிக்கொண்டு சொல்லலாம், பொருளாதார நியதி இது. பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்பது மக்கள்மீதுதான் போய் விடும். அது பணவீக்கமாக விலையேற்றமாக வரும். அதை நம்முடைய மக்கள்மீது சுமத்துவது சரிதானா, நியாயம்தானா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். காரணம் நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் 57 சதவிகிதத்தினர் வறுமைக் கோட்டுக்குக்

1981 மார்ச் 25]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

கிழே இருக்கிறார்கள். அதாவது நான்கு கோடி மக்கள். பாதிக்கு மேலே இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு வறுமைக்கு உட்பட்ட மக்களுக்கு வரி போடுகிறோம். சென்னையிலும், சென்னையைச் சுற்றியுள்ள இடங்களிலும் விற்பனைவரிக்கு சர்-சார்ஜ் போட்டிருக்கிறார்கள். கார்ப்பரேஷனுக்கு நிதி வசதி போஜ் வில்லை, வருவாய் தேட வேண்டியிருக்கிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால் வருவாய் தேடும் இடம்தான் சரியில்லை என்பது என்னுடைய எண்ணம். வருவாய் தேடுவதிலும், செலவு செய்வதிலும் சிக்கனம் செய்ய முடியும். இந்த இடத்தில் ஒரு அம்சத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மது விலக்கு நெறி என்று பார்த்தால், அதில் எனக்கு உடன்பாடு உண்டு. அரசை நடத்தும் பொது நெறியை மட்டும் வைத்து நடத்த முடியாது.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் பேச்சு முடியும்வரை அவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

திரு. ப. மாணிக்கம்: நெறி வேண்டுமென்றாலும்கூட, நெறி மட்டுமே அரசை நடத்திவிடாது. நெறியற்ற அரசு நடத்தக்கூடாதென்பது வேறு விஷயம். இதற்கு முன்னால் நடந்த கூட்டத் தொடரில் மது விலக்கு பற்றிப் பேசினேன். நிறைய விவரங்களுக்குள் போக முடியாது. இருந்தாலும் ஒன்றிரண்டு அழுத்தமான விவரங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்குக் கூட 25 வயதிற்குமேலே உள்ளவர்கள் பெர்மிட் வாங்கி மது அருந்தலாம்; கடைகளுக்கு லைசன்ஸ், பாட்டில்களில் அடைத்து சாராயம் விற்கப்படும் கூட்டுறவு மூலம் கள் விற்பனை என்று நான்கு அம்சக் கொள்கையாக இருக்கிறது. இருபத்தைந்து வயதிற்கு மேல் உள்ளவர்களுக்கு பர்மிட் வழங்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. நாட்டு நடப்பு எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பொதுவாகச் சமுதாய உணர்வு எந்தச் சட்டங்களை எப்படி மாற்றுவது, எப்படி மீறுவது, எப்படி மறுப்பது என்பதின் அளவிலேதான் இருக்கிறது. சமுதாயத்தின்மீது நான் சூற்றம் சொல்லவில்லை. இருபத்தைந்து வயது என்று சொல்லி, 18 வயதானவர் பெர்மிட் வாங்க முடியாதா? அகனால் அரசுக்கு வருமானம் குறைவுதான். இப்படி பெர்மிட் தருவதைவிட இன்னும் நாசாளமாக்கலாம். லைசன்ஸ் என்று வரும்போது, பிரச்சினைகளுக்கு இடமேற்படும். நெறி என்று வைத்துக் கொண்டு அவஸ்தைப்பட வேண்டாம். நெறியை நமக்குள்ளேயே வைத்துக் கொண்டு அவஸ்தைப்படுவதைவிட, அரசு என்ற முறையில் எதைச் செய்தால் உத்தரவாகமாக நிறைவேற்றலாமென்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மதுவிலக்கு குறித்து இன்னும் கொஞ்சம் ஆழ்ந்து பரிசீலித்து, லைசன்ஸ் என்ற முறையை விட்டு, ஏலம் என்று கொண்டுவந்தால், வருமானம் வரும். பெர்மிட் என்பதைவிட, சாளமாக விட்டுவிடுங்கள். இருபத்தைந்து வயதுக்குமேல்தான்

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1981 மார்ச் 25]

பெர்மிட் என்றால், அதனால் அரசுக்கு என்ன வருமானம் வந்துவிடப் போகிறது? குடிக்கிறவன், குடிக்காதவனுக்குக் கொடுக்க மாட்டானா? இது நெறியோடு இருக்கிறவனையும், நெறி தவறும் நிலைக்குக் கொண்டு வரும். நெறி என்ற அவஸ்தை வேண்டாம். இதில் அரசு சரளமாக இருக்க வேண்டும். எல்லா மாநிலங்களிலும் இம்மாதிரி

(பிற்பகல் 12-30)

செய்துவிட்டார்கள். தமிழ் நாட்டிலேயும் செய்யப்படவேண்டிய ஒன்று இது. இளைஞர்கள் என்பதற்காக மட்டும் நான் சொல்லவில்லை. சரளமாக இதைக் கொண்டு வரலாம். அதோடு வருமானத்தையும் அதிகமாக்கலாம். விரும்பத் தகாதவர்களுக்கு வருமானம் செல்கிறது. விரும்பத்தகாதவர் களிடம் வருமானம் சென்றால், அது நாட்டிலே எத்தகைய சமூக விளைவு களை, கொடுமைகளை ஏற்படுத்தும் என்பதை நான் சொல்ல வேண்டிய தில்லை. அதற்கு முதல் பஸி காவல் துறைதான். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய காவல் துறை பல இடங்களில் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்கக்கூடிய திறமையுடையதாக இருக்கிறது. ஆனால் சில இடங்களில் அவர்கள் அவ்வாறு கண்டுபிடிக்கக்கூடிய சக்தியற்றவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு நாட்டிலே சக்தியற்ற போக்கு ஏற்படுகிறது என்றால், அதற்கு மூல காரணம் மது, மங்கை, பணம் ஆகிய இந்த மூன்றும் தான். இது நம்முடைய நாட்டில் மட்டும் உள்ள நிலை அல்ல. உலகம் முழுமையும் இருக்கிறது. பல நாடு களில் இதுபற்றிய சர்ச்சைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக அமெரிக்காவில் அந்நாட்டு அரசாங்கமே இதுசம்பந்தமாக ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறது. பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் பல பேரை இது சர்க்கெடுத்திருக் கிறது. ஆகவே தான் நான் அரசுக்கு வருமானம் அதிகமாக வரும் வகையில் இதற்கு ஒரு உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். மது விலக்கு மூலம் மட்டும் தான் காசு வாங்கலாம் என்பதல்ல. நம்முடைய பொதுத் துறை நிறுவனங்களை எடுத்துக்கொண்டால், 'பப்ளிக் அண்டர் டேக்கிங் கமிட்டி' 'எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி' இப்படிப்பட்ட கமிட்டிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இந்தக் கமிட்டிகள் எல்லாம் ரிப்போர்ட்ஸ் கொடுக் கின்றன. ரிப்போர்ட்டுகளை அவையிலே வைக்கின்றோம். அவ்வளவுதான். ஆனால், அதே நேரத்தில் அவற்றின்மீது விவாதிப்பதற்கு நமக்கு நோமில்லை. இந்தப் பொது நிறுவனங்கள் மூலம் எப்படி எப்படி எல்லாம் எதன் மூலம் எல்லாம் வருவாயைத் தேடலாம், குறைபாடுகள் எவை எவை என்பதைப் பற்றியெல்லாம் அவையிலே விவாதிக்க ஒரு சந்தர்ப்பம் அளிந்தால், அது நல்லதாக இருக்கும். இந்தக் கூட்டத்தொடரில் அதற்குரிய வாய்ப்பினை

1981 மார்ச் 25]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

ஏற்படுத்தாவிட்டாலும், அடுத்த கூட்டத்தொடரிலிருந்தாவது அதற்குரிய வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும். அப்படி வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால், எங்கேயெல்லாம் சேதாரம் ஏற்பட்டது, எப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடைபெற்றன என்பதையெல்லாம் ஆதாரத்தோடு நாங்கள் எடுத்துச் சொல்ல முடியும். அதன் மூலம் ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வர வாய்ப்பு ஏற்படும். இப்போது இருக்கிற கட்டுக்கோப்பை அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பு இல்லை. இந்தக் கட்டுக்கோப்பின் மூலம் அரசுக்கு வரக்கூடிய வருவாய் கூட ஊனமுறு வதற்கான வாய்ப்பு தான் இருக்கிறது. அடுத்த முறையாவது எங்களுக்கு இதுசம்பந்தமாகப் பேசுவதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று, மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, தங்களிடம் குறிப்பாக நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு வேண்டுகோளாக வைக்கிறேன். இன்னும் நான் நான்கு விஷயங்கள் பற்றிப் பேசவேண்டியுள்ளது.

நிர்வாகம் என்று எடுத்துக்கொண்டால், உள்ளாட்சி நிர்வாகம், நகராட்சி நிர்வாகம், பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் என்று இருக்கிறது. பொதுவாக நகராட்சி களுக்கு ஏதாவது புகார் கடிதம் எழுதுகிறோம் என்றால், அவற்றிலிருந்து காலத்தில் பதிலும் வராது, நிவர்த்தியும் செய்ய மாட்டார்கள். நாடு முழுமையும் உள்ள நிர்வாகத்தையும் அரசாங்கமே நேரடியாகத் தலையிட்டு சீர் செய்து விட முடியாது. அரசாங்கம் என்பது ஏதோ 4½ லட்சம் சிப்பந்திகளைக் கொண்டு நிர்வாகம் செய்யப்படுவது. அரசாங்கம் நேரடியாக நகராட்சி போன்ற ஊரத்தில் இருக்கிற நிர்வாகத்தில் எல்லாம் தலையிட்டு நடைபெறுகிற தவறுகளையெல்லாம் சரி செய்ய முடியாது. பல தன்னுள் நகராட்சிகளில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நாம் திருப்திக் முடியும். உண்மை எப்போதும் இருந்துகொண்டு தான் இருக்கும். ஆகவே நடைபெற்ற ஒரு சம்பவத்தை நான் இங்கே குறிப்பிடுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். கடலூர் நகராண்மைக் கழகத்திலே 100 வருடங்களாக மாரியம்மன் கோயில் பக்கத்திலே ஒரு குடும்பம் குடியிருக்கிறது. அங்கே தொழு நோயாளிகள் வந்து குடிசை போட்டு மல ஜலம் கழிக்கிறார்கள். அதுகுறித்து அங்கே குடியிருப்பவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நகராண்மைக் கழகத்துக்குப் புகார் கடிதம் அனுப்பினார்கள். ஆனால் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. நிரந்தரமாக அங்கே குடியிருந்தவர்கள் மீண்டும் ஸ்ரேயிட்ட, காரணத்தால்தான், நான் இங்கே சொல்கிறேன். பிறகு பரிகாரம் ஒன்றும் காணாத நிலையில் அங்கிருந்த புரபசர் ஒருவர் தன்னுடைய சொத்தையெல்லாம் ஒத்தி வைத்து விட்டு பக்கத்திலேயுள்ள ஊருக்கு ஓடிவிட்டார். அவரிடம் “நீங்கள் அரசாங்கத்துக்கு இது சம்பந்தமாகத் தெரிவித்து முடிவு தெரிந்த பிறகு காலி பண்ணலாமே” என்று நான்

[திரு. ப. மானிக்கம்]

[1981 மார்ச் 25]

சொன்னேன். அவர் உடனே “எனக்கு பிள்ளைகள் இருக்கின்றார்கள். டாக்டர் உங்கள் குழந்தைகளுக்கு நோய் பரவக்கூடிய ஆபத்து உள்ளது என்று எச்சரித்திருக்கிறார். மேலும் நகராண்மைக் கழகமும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை; ஆகவே காலி செய்கிறேன்” என்று சொன்னார். குடிநீர்க் குழாய்க்குப் பக்கத்தில் இப்படிச் செய்கிறார்கள். நிரந்தரமாகக் குடியிருக்கிறவர்களைப் பார்த்து நீங்கள் எப்படி கம்பினைன்ட் கொடுக்கலாம் என்று கேட்டு அவர்களை விரட்டக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இதனால் சாதாரண மக்களுக்கு சிரமம் இருக்கிறது. முனிசிபல் நிர்வாகம் இன்னும் பல இடங்களில் இப்படித்தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. புகார் கொடுத்தால், பல சந்தர்ப்பங்களில் அதிகாரிகள் உரிய காலத்தில் உரிய நடவடிக்கை எடுப்பதே இல்லை. இதுகுறித்து அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து; பட்ஜெட்டில் தன்னிறைவுத் திட்டம்பற்றி அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆதி திராவிடர் குடியிருப்புப் பகுதிகளுக்கும் இடுகாடுகளுக்கும் பாதைகள் அமைக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. நான் 1976 ஆம் ஆண்டிலே கால்நடையாகப் பிரச்சாரம் செய்யச் சென்றபோது ஒரு இடத்தில் அரிசன பள்ளிக்குப் பக்கத்திலே சுடுகாடு இருந்தது. அது சிதம்பரம் தாலுக்காவிலே ஐலங்குடி என்ற ஊர். அப்போது அங்குள்ள அரிஜனங்கள் எங்களுக்கு சாலை சுடுகாடு வசதி இல்லையென்று சொன்னார்கள். இன்னமும் அங்குள்ள நிலைமை அப்படியேதான் இருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதியிலுள்ள அரிஜனங்களுக்கு சுடுகாடு வசதியைச் செய்துகொடுக்க வேண்டும். இந்த நேரத்தில் ஒரு சம்பவம் என் நினைவுக்கு வருகிறது. 1940 ஆம் ஆண்டு பண்டித நேரு சிறையில் இருந்தார். பிரிட்டிஷ் உறுப்பினராக இருந்த மிஸ் ராத் பார்ன் என்கிற ஆங்கிலேய எம். பி. யுத்த காலத்திலே தங்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டதுடன் “நாங்கள் தான் இந்தியாவில் முன்னேற்றத்தை, நாகரிகத்தை உண்டாக்கினோம்” என்கிற முறையில் ஒரு ஒப்பன் லெட்டர், பகிரங்கக் கடிதம் எழுதினார். உடனே அதற்கு கவிஞர் ரவீந்திரநாத் தாகூர், “இதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டிய பொறுப்பான தலைமகள் சிறையில் இருக்கிறார். நாகரிகம் பற்றிச் சொல்கிறீர்கள், ஆனால் 100 ஆண்டுகளாக நாட்டை ஆண்டுகொண்டிருக்கிறீர்கள், நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு குடிக்க குடிதண்ணீர் கூட இல்லையே” என்று பதிலுரைத்தார். இப்போது அந்தக் கவிஞர் பெருமகள் உயிருடன் இல்லை. ஆனாலும் நம்முடைய அவையிலே கவிஞராக இருக்கின்ற மாண்புமிகு துணைத் தலைவரவர்கள் அன்றைக்கு நேரு சார்பில் கேட்டது போல் எங்கள் சார்பில் கேட்பார் என்று நிச்சயமாக நம்புகிறேன். ஊர் நிர்வாகம் கவிலே சக்தியற்ற நிலை இருக்கிறது. இதை அரசு போக்க வேண்டும்.

1981 மார்ச் 25]

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

இந்த நிலை நீடிக்கக் கூடாது. இன்னொன்றையும் நான் சொல்வேன். பல இடங்களில் காவல் துறை இன்றையதினம் நிதானமற்ற முறையில், அந்த சமயத்தில் பொறுப்பற்ற முறையில் என்று சொல்லவில்லை, நடந்து வருகிறது. காவல் துறை பொறுப்பு மாண்புமிகு முதல்மைச்சர் அவர்களிடத்தில் இருக்கிறது. பல இடங்களில் அரிசனங்கள் பாதிக்கப்பட்டு புகார் கொடுக்கப்பட்டால் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. அதற்கு மாறாக வசதியுள்ளவர்கள் எதிர்ப் புகார் கொடுத்தால், உடனே அரிசனங்களைத் துன்புறுத்துகிறார்கள். பல இடங்களில் இப்படிப்பட்ட கொடுமைகள் நடைபெறுகின்றன. அதுபோல் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்கவோ ரெய்டுக்காகவோ போலீசார் போவார்கள். அப்படி கிராமங்களில் போகும் போது ‘ரேன்டம் செலக்ஷன்’ என்கிற முறையில் பல இடங்களில் பொருள்கள் திருட்டுப்போவது, பெண்கள் கற்பழிக்கப்படுவது போன்ற சம்பவங்கள் நடைபெறுகின்றன. இப்படிச் சொல்பவர்கள் அரசியல்வாதிகள் அல்ல. அங்கேயுள்ள படித்தவர்களே சொல்கிறார்கள். மிகவும் வருத்தத்துடன் படித்தவர்கள் கூட “போலீஸ் பிக்கமிங் புரூட்டலைஸ்டு” என்று சொல் கிறார்கள். மனிதத் தன்மையே இல்லாமல், மனிதத் தன்மையை போலீஸ் இழந்து வருகிறது, இந்தநிலையை மாற்றுங்கள் என்று அரசியலிலே இல்லாத படித்தவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே போலீஸ் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்கக் கூடிய முறைகளைக் கையாள்வதைப் பொறுத்தவரையில், மாற்றம் தேவை. ஏற்கெனவே போலீஸ் கமிஷன் கொடுத்துள்ள சிபாரிசு களின் அடிப்படையில் அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். இல்லா விட்டால் மக்கள் கிராமங்களில் இந்த ஆட்சிக்கு எதிராக வரக்கூடிய நிலை மைக்கு இந்தத் துறையே காரணமாக ஆகிவிடும்.

இறுதியாக, பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்கிற முறையில் ஆகிவிட்டாலும் கூட, நம்முடைய மாநில வறட்சி நிலையை மத்திய அரசிடம் சுட்டிக்காட்டி மத்திய அரசிடமிருந்து அதிக அளவில் நிதியைப் பெற, துரிதமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும். மத்திய அரசு இதற்கென்று நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, அதைத் திட்டத்தினுடைய உதவியாக ஆக்கிவிடாமல் தனியாகப் பெற நம்முடைய இரு அவைகளிலேயும் தனித் தனியாக தீர்மானம் கொண்டு வந்து, நிறைவேற்றுவது கூட நல்லது என்பதையும் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவ்வாறு

(பிற்பகல் 12-40)

விட்டால் தரக்கூடிய பணத்தைக் கூட்டி திட்டத்திற்குத் தருவதில் ஒரு பகுதியாக முடித்துவிடுவார்கள். இதை மாற்ற வேண்டாம். இல்லாவிட்டால் வறட்சியைச் சமாளிக்க முடியாது.

[திரு. ப. மாணிக்கம்]

[1981 மார்ச் 25]

மற்றொன்று, சென்னையைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளிலே போடப்பட்டுள்ள சர் சார்ஜைப் புனர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். பெட்ரோலியம் டீசல் மீது வரி போட வேண்டுமா என்று மீண்டும் பரிசீலித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

மதுவிலக்கை நிச்சயமாக மாற்றலாம். மாற்றுவது வரவேற்கப்படும். மாற்றுவது எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மக்கள் மிகவும் வரவேற்பார்கள். இது ஒரு 'கெடுதலை நீக்கிய பட்ஜெட்'. மதுவிலக்கு என்பது மக்கள் மீது வந்திருக்கக்கூடிய ஒரு சாபம். அந்தச் சனியன் நீங்கிவிட்டதற்கு மகிழ்ச்சி தெரிவித்து, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மேலவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைந்தன. அவை மீண்டும் நாளை காலை 9-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 12-42)

இணைப்பு I

[72 ஆம் பக்கத்தில் இனம் -4 (1)-க்கான அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

நெல்லை மாவட்டத்தில் 1981 ஜனவரி, பிப்ரவரி மாதங்களில் 59 பேர் ஸுயப் பாட்டிற்குரிய மூளைக்காய்ச்சல் நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு திருநெல்வேலி மருத்துவக்கல்லூரி மருத்துவமனையிலும், மாவட்டத்தில் உள்ள மற்ற மருத்துவமனைகளிலும் சிகிச்சைக்காகச் சேர்க்கப்பட்டனர். அவர்களில் 10 பேர் இறந்து விட்டனர். மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்ட அனைவருக்கும் அவர்களுடைய உடலில் தோன்றியுள்ள அறிகுறிகளின் அடிப்படையில் சிகிச்சை (Symptomatic Treatment) அளிக்கப்பட்டுள்ளது ஏனெனில் இதற்கென்று தனி சிகிச்சை முறை எதுவும் கண்டு பிடிக்கப் படவில்லை. பாதிக்கப்பட்டவர்களை எல்லாம் உடனடியாக திருநெல்வேலி மருத்துவக் கல்லூரி மருத்துவமனைக்கு அனுப்பி வைத்து சிகிச்சையளிக்க ஏற்பாடு செய்ய மாவட்ட நல அதிகாரிகளுக்கு அறிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது. பாதிக்கப்பட்டவர்களின் இரத்தமாதிரி எடுத்து பூனாவிலுள்ள தேசிய நுன்கிரும் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திற்கும், பெங்களூரிலுள்ள அதன் கிளைக்கும் அல்லது மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியிலுள்ள நுண்ணியல் பிரிவுக்கும் ஆராய்ச்சிக்காக அனுப்பி வைக்க அறிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது. சுற்றுப் புறத்தைப் பேணிக்காத்தலும், ஒழிப்பு நடவடிக்கைகளும் இவ்வியாதியை ஒழிக்க இன்றியமையாததால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் (B. H. C.) 50